

Csurgó és Vidéke.

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Félsz évre: 4 frt (8 kor.) Félévre: 2 frt 4 kor.)
Negyedévre: (2 kor.) 1 frt
Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)

Szerkesztő:
Dr. Nagy Sándor ügyvéd
Szerkesztőség: Csurgó, Széchenyi-tér,
Kér. iratok vissza nem adandók.

KIADÓHIVATAL:
Vágó Gyula könyvnyomdája,
ho a az előfizetési díjak és a hirdetések kellenlök
Ird tések jutányosan szími atnak.

Szépészeti fogyatékoságok*.

Mondjuk „Estheticus“ úr lapunk mult számában, kis városunk külső csinijában keres kivetni valót s mintegy felhívja a közönség figyelmét a látható hibákra, hogy fogjon kezét s vávetve működjék városunk csinításán, vagy ha nem is a legilletékes helyen a falu házában, legalább a helyi lapban indítson eszmecsere a bajok megszüntetése kérdésében. Megpróbálunk „Estheticus“-nak eleget tenni, felvesszük szívesen az eszmecsere, csak folytatása. Tanulunk tőle, hisszük, hogy erős megfigyelésének nyilvánosságra hozata a használni fog kis városunk jövőjének. Csak hogy nem mindenben osztjuk nézetét.

Azt mondja „Estheticus“, óriási haladáunk mellett mennyi a baj! Hát igaza van. Haladunk és maradunk. De hát nem megy ám az úgy, mint ezikk író gondolja. Lehet neki van igaza, lehet, hogy nekünk. Ha a haladást ismeri, akkor hallgasson a hibákkal, melyek szerinte csak az összhangot, külső szépséget zavarják. Csak várjon, eljön még az az idő is, midőn ezen a téren sem lesz gáncsolni való. Estheticus bizonyára nem városunkban szü-

*Valasz a 31-ik szám vezércikkére.

letett, ő nem látta ezelőtt fél századdal Csurgót, mert akkor nem szólna a vén haszontalan, kivetni való fák ellen, halgatna a piaczi fürdőkről, a járdákról. Kár, hogy kis városunk monográfiája még nem kész, hogy megismerné a hajdani erdőn épült kis falut, melynek képe csak 30 évvel ezelőtt a leghaszontalanabb faluval azonos volt. Mi lett azóta belőlünk?! A régi erdő kiirtatott, megmaradt csak a 2 kifogásolt „vén fa“, az ezredéves szép tölgy, hatalmas koronájával, melyhez hasonlót az erdő rengetegében sem talál s a tán szintén ezredes fenyő, mely égbe nyúló koronájával messziről felhívja a hozzánk érkező figyelmét. Hadd álljon ez a két természet remeke, melyhez városunk szülőtteit oly sok emlék fűzi, hadd hirdessék az ezredéves fák a város multját. Miért bánja ezeket, hiszen ezek nem ütköznek az esthetikába!

Megállanak s daczolnak ezek a viharral s az egyéni guszussal, hadd hirdessék városunk fejlődését, élő szilpái ezek, a multat hiva bizonyosággal városunk történelmének. Estheticus úrnak ez 2 és a kath. templom mellett fekvő roskadozó 3-ik szintén ezredéves hársfa ellen van legtöbb kifogása. Csodálatos Estheticus okoskodása, egyfelől kesereg azon, hogy nem fásítunk, hogy az egyes

üzletek előtti részletek nincsenek fásítva, máfelől irtatni kívánja a meglevőt. Ez nem logica. Mi is azt kívánjuk, hogy a fásítás terén különben is nagy fejlődésben lévő város, lehetőleg minden felé erdősíttessék. Hadd kapja vissza a régi képét, legyen erdő, szépen rendezve, szükségünk van reá esthetikai és egészségügyi szempontból, de akkor ne bántsuk a meglevőt, ha öreg is. Eljön azokra is az idő, mint elődjeikre.

A többi kérdésekben sok igazat mond a cikkíró. Főleg a fásítás tárgyában. Hogy hiányos a köztetek és utcák alakja, tény. E tekintetben a kereskedő osztály a hibás, ki azért nem ültet üzlete elé fát, nehogy a cég tábla eltakarásával üzletük szenvedjen. Ez nem ok. E tekintetben évente folyik a vita a faluházán, (elhiheti „Estheticus“ úr. Szerk.) folyik a szépészetért a harc, de ez ideig nem sikerült az egyéni érdeket le törni. Eljön majd az idő midőn lesz rendesen fásított utcánk, lesz majd szabályrendelet, a mely gondoskodni fog arról, hogy az utcák lehetőleg egyforma fával ültetessenek be. Be lesz még parkirozva a Széchenyi-tér, ép úgy mint befásított a György-tér, melyet nem a város, hanem a társadalom létesített. Csak legyen türelemmel, megfogja érni s tán élvezni is

T á r c s a.

KÉRDÍ TÖLEM!

Kérdi tőlem ez a világ
Miért oly büi lelkem?
Miért szól így fájó hangon,
Szomorúan versem.

Itéljen bár ez a világ
Bármiként fe'ettem!
Tollat fogva most is csak sir,
Kesereg a lelkem.

Palotákban járok, kelek,
Körü'öttem fény van:
Mégis az én lús lelkembe
Sötét borus éj van. —

Itt a zajos fővárosban
Néma lett a lelkem!
Szép álmokat, ábrándokat
Rögen e'feledtem.

Elfeledtem mindent, mindent
Csak a bánatot nem!
Vadregényes szép hazámért
Sir a szegény lelkem.

Síratom a cesendes völgvet
Benne kis tanyámat!

Kis tanyámon ott búsongó
Drága jó anyámat.

RINHOFER GIZELLA.

Lapok egy család mult századbeli naplójából.

Elmerengve a mult emléken, kegyelettel és tiszteettel hajolva meg az ósök e'ényei előtt, lapozgatom a Barla család mult századbeli naplóját, melyben a család egyes tagjai a család történelméről jegyezgettek.

A napló egyes részeit olvasva, az önérzet és büszkeség érzete lel szívemben a családi puritán erények láttára s visszatekintve a multba, odaképelem őseimet szerény, de magasztos egyházi hivataloskodási munkakörükbe, a mint majdnem mindnyájan az egyházi, papi és tanítói munkatéren híven forgolódtak. De meglep a szégyenkezés, az elfogódás is. Hova maradtunk mögötük? Nagyságukat, puritán lelki tisztaságukat, sziládságukat, alig tudjuk mi utódok követni!

Látom az 1750. esztendőben a szatmármegyei Géberjén községből Somogyba költözött ősem, Barla Szabó János alakjában a tisztét híven betöltő, hívei közt közszeretnek örvendő szegény falusi praeorans tanítót, lévitát, kiról azt mondja a napló, hogy: „mint kántor ékes és könnyű volt, mé'ért mindenütt szerették, az éneklését öröme-”

hallgatták, itt is az alsó-somogyi Venerabilis Tractusban halottakat, az akkori szokás szerént vele énekszóval szántalanokat elcsuszattak; a szép, ékes énekléséért sokfelé elhordozták s becsülték“.

Látom alakjában a jó családapát, ki nehéz anyagi helyzetben, kicsiny állásban, szorult körülmények közt küzdve-küzd a mindennapi kenyérért, népes családja — tíz gyermeke — fenntartásáért.

Csodálattal tekintek reá, mint az emberi küzdelmek hősére, aki midőn a vallási üldöztetések alkalmával, az 1778. évben Homokszentgyörgyön viselt tanítói hivatalát, ott a templom bezaratott, ő állásától eltiltatott, hivatal nélkül marad három esztendőig. „mely idő alatt magát a külső munkáknak szántásnak-vetésnek gyakorlására adta és lovai lévén egy odaváló Keserő János nevű polgárral cimborába állott, azzal szántogatott vetégetett; öreg létére is nem bovert, nem koldult, sem Ekklesiát nem kért, hanem így táplálta házanépet verejtéssel szerzett kenyérével, mégis soha házanépe a kenyérből ki nem fogyott, szegénységéhez képest munkálkodása megnyerte Istentől tápláltatására megkivántató mindennapi kenyérét“.

Vágra megnyilatkozva látom ugyan öbönne az embert a maga reális valójában, kedvteléseivel, vágyaival. Azt olvasom róla, hogy „a jó lovat, hátast, lépőt szerette s

fogja a szép és kellemes sétányokat. Hisz csak tudná mi volt hajdan a ma már szép György-tér! A hol ma az igazságot hirdetik s a jövő nemzedéket nevelik, az a tér, egy óriási fürdő volt. Igen, akár hiszi, akár nem, ott egy nagy kerek tó éktelenkedett, melyben esténként millió béka éktelen koncertben részesítette a sétálót, nappal pedig a muzsaiak szemérmetlen fürdőzése zavarta a közszemérmét. S mi most?! A másik része pedig — bocsánat — disznópiacz, marhavásár volt s terjesztette a közegészség elenségeit, a bacillusokat s mi ma? Egy szép sétány, mely 1 évtized alatt büszkesége lesz városunknak s hirdetője jó izlésűnek.

Önök „Estheticus“ ur, a tűzoltó tanya ellen is van kifogása. Ez tán némileg jogos. Az bizony, mint egykor városunk egyik tevékeny képviselője mondta, egy „pökő láda“. Igaz nem oda való az emeletes fatornyos tanya. De hát ezt megteremtette a kényszer, a helyszűke s a viszonyok. Ez ellen már nem tehetünk. De a bajon majd lehet segíteni. Már ma is takarja a tanya előtti gyönyörűen gondozott kis park, melyet a tűzoltók vezetője annyi fáradsággal szépít, majd idővel dél felől is beparkirozzuk, a deszka mászóház magától is elpusztul, ama szennygödör s más egészségtelen intézmény közegészségügyi szempontból is betömetik s ön ezt is megéri, hogy a tanya és környéke igen szép kiegészítője lesz városunk estheticájának.

Igy fog járni a Széchenyi-tér is. Biz az szintén kopár, az ugynevezett „sugár ut“ különböző fái kevésbé összhangzók, mint ha egyfajta fákból volna, de hát erről könnyen lehet tenni s lesz is téve, igaz hogy volt alkalom, de hát a község bírja a pót ültetéskor így is jónak találta.

Köszönjük figyelmeztetését, ez nem kerül pénzbe, elég lesz téve kívánságának. Látja köztünk a város-házán is az adám ember a ki barátja az estheticának s küzd p. o. a ter alkalmas

befásításáért. Itt vagyok jó magam, a ki minden évben megindítványozom, megokolom, érvelek mellette izzadásig. Eddig kárba vesztett munkát végeztem, mert itt megint a kereskedelem azon érve győzött, hogy „akadályozza a heti és országos vásárt“. De azért én p. o. s azt hiszem többen is, nem nyugszunk a míg legalább alkalmas fásítást keresztül nem viszünk, már csak azért is, hogy önnel együtt meg ne botránkozzanak mások is a tér gyepjét legelő marhák és disznókon, a tér szabad fürdőin, mely utóbbinak eltávolítása sajnos már pénzbe kerül, de azért meg lesz, csak türelem.

Ön a Cseh-utca ellen is kifogást tesz. Lássát ebben nem osztom nézetét. Ez a legszebb utcánk, szépen fásítva, egyenes ház-sora rendes, hogy porzik, arról nem tehetünk. Má-utt több kecsi jár s mégis mindaddig fog porozni, míg pénzünk nem lesz s nem öntözhetünk. A Kossuth-utca apró állatjai zavarják kutyájának kedélyét ezen költségvetés nélkül is segíthetünk egy jó tanácssal, „ne járjon kutyával“.

Hát van baj van bőven. Tárgyaljuk is ezeket néha-néha a falubázán, de bármily jó akaratlalt vagyunk magunk iránt, keveset lehet a javításokra fordítani, mert nekünk is nagy a bajunk, hiányzik sok minden eszköz, melyből csak egyet említek a „pénz.“

Ön azonban jól tette hogy foglalkozott a város külső formájának leírásával, tegye ezt máskor is, higgye el használni fog.

E kis lap is jó a figyelem felhívására, de nem elég. Ajánlunk egy módot. Készítsen egy részletes jelentést mindazokról a bajokról, melyeket észlel s főleg melyek kireparálása sok pénzbe nem kerül, terjessze ezt be a városhoz, — hisz joga van hozzá — ott aztán ha nem teljesítik is, de legalább foglalkoznak vele. „Kis véték szüli a nagyot“, mondja a böles, nem lehetetlen az sem, hogy a város érdemes

tanácsa lassan-lassan eleget is tesz az estheticai hibáknak. Romulus se egyszerre építette fel Rómát.

H i r o k.

— **Petőfi emlékezete.** Julius 31-én volt 50 éve annak, hogy a legnagyobb magyar költő, Petőfi Sándor a segesvári csatákon elvérzett. Országos ünnepet ült e napon az egész magyar nemzet. Tömegesen zárandokoltak a segesvári síkra és a budapesti Petőfi-szobor elé, hogy lerójják a kegyelet adóját a halhatatlan költőnk emlékének. Ünnepet ült sok-sok város, mely tud lelkesedni a múlt emlékein. Vala pedig Csurgón néma csend!

— **Áthelyezés.** A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter Ádor Imre kaposvári állami főgimn. reádes tanárt eddigi minőségben az erzsébetvárosi állami főgimnáziumhoz helyezte át.

— **Halálozás.** Ghymsi és gácsi gróf Forgách Antal múlt hó 20-án életének 81. évében Nagy-Gombán elhalt. Az elhunytat széleskövű előkelő rokonság gyászolja.

— **Somogyvármegye törvényhatósági bizottsága** Kaposvárott 1899. évi augusztus hó 7-én folytatónag évnegyedes közgyűlést tart s főbb tárgysorozata a következő. Alispáni évnegyedes jelentés. Belügyminiszteri körreádelet az esküdtbíróságokról szóló törvény értelmében alakítandó bizottságba a törvényhatóság részéről 12 bizalmi férfi választása tárgyában. A kaposvári főgimnáziumnál három tanári állás betöltése. Földmívelésügyi miniszteri leirat a községi munkás segély-alapok szervezete és kezeléséről szóló szabályrendelet jóváhagyása tárgyában. Belügyminiszteri rendelet az iskolai rend védelméről szóló szabályrendelet jóváhagyása tárgyában. Belügyminiszteri rendelet a balatonparti fürdőhelyekre vonatkozó szabályrendelet-tervezet felretétele iránt. Sopron vármegye átirata a borhamisítás meggátálása tárgyában intézett feliratának pártolása iránt. A belső-somogyi ev. ref. egyházmegyei közgyűlés meghívója a csurgói ev. ref. főgimnázium százéves ünnepélyére. A Tallian-féle katonai alapítványi hely betöltése. Csurgó határozata az önkéntes tűzoltó-egylet segélyező-e tárgyában. Porrog-szentkirály körleme a porrogi közigyűzőséghez csatoltatása iránt. A csurgói korecsma szabadsághalalról való beáradása. A csurgói főorvos fi ete-emlése.

— **Mocsai eset kicsiben.** H. czim alatt említettünk egy nagy-atedi esetet, mely

tartotta is“. Majd mint szennai tanító „szeregette a lovaglast és mindenkor tartott egy jó paripát, melyen magát — mikor az idő engedte — kijárta, lovagolta“. Fiáról, Janosról az van feljegyezve, hogy debreczeni tanuló korában, mint „veteránus orator önszántából a Blankenstein huszárok regimentjébe állott, a cseh Melnyikbe vitetett“, végre a királyi testőrségbe küldi fel magát.

De nem sorolgotom továbbra a familiaris vonásokat, a családi erények fitogtatásának látszanak az. A naplóból egy kedélyes részt óhajtok bemutatni, mely Barla Szabó Jánosnak, a család somogyi ága alapítójának beköltözéséről szól. Lássuk tehát szó szerint e részletet!

B. Sz. J. a marosvásárhelyi kollegiumból haza fordulván Géberjénbe szüleinek látogatásokra, többre oda vissza nem ment, hanem nemességéről magának Tekintetes Szathmárvármegyének vármegye székén Testimonialist kérvén, melyet meg is nyert, mint indubitus Nobilis Semély die 11 Martii 1749 Csenger városában, elindult Pápa, Sopron, Bécs felé experiálni. Onnan lefelé vette újat a Balaton mellékére télnak idején, mely akkor erősen befagyott volt és amidőn Tihany körül rajta által menne, a jég repedezett és egymástól elnyiladozott volt szélesen sok helyeken, mely nyílásokat mint megannyi mélységes árkokat által ug-raúdozni kénytelenítettén, először neki me-

lezedett, azután helyebb meáven nagyon kezdett fázni és noha erős tüzes ifju volt, de annyira elgyalította a hideg szél, hogy alig kaphata ki a partra; az ajkai elfásultak, a szót nem magyarázhatta, úgyhogy midőn szerencséjére ott közel a falura találván a legvégső füstös házhoz (melyben senkit sem talált, minthogy épen akkor voltak templomban istentiszteletre, amint beszéllette, hanem azon háznak ajtaját az isteni böles gondviselés számára az elfázott atyámnak, a benne lakókkal záratlan felejtette me'egen) betért melegedni, t. i. Kerese nevű falu végén. Haza érkeve a gazda asszony akart neki szólani, de nem magyarázhatott; melyre nézve annyira megijedt az asszony, látván a kemence mellett zsugorogni és labatvolni B. Sz. J. atyámuramat, hogy füstös meleg konyhaviskóját ott hagyta s a faluba elszaladt, hívott oda másokat, hogy vizsgálják meg micsoda ember szökött be szobájába, véltén hogy az garabonciás diák, kiket lenni s járnai az együgyű nép akkor igen hiszen vala, holott pedig nem más volt, hanem a Balatonon keresztül mentiben már félig megfagyott utazó Barla János atyámuram.

Itt feléledvén midőn szállásbeli tehetőségét, nyelve magyarázását a melegségben visszanyerte, elő beszéllette az ott valóknak, hogy nem valamely rossz ember, nem is kísértet és nemhogy garabonciás diák volna, de sőt aféle niucsen is az ég alatt, hanem

hogy ő az országban szélyvel nézni kívánó tanuló erdélyi diák; hogy pedig előbb nem tulott magyarán beszélni, annak oka volt a nagyon elfázódás. Akkor aztán mindjárt nagy szívességet, szánakozást mutattak hozzá a házaeskanak lakosi. Cudáltak és szánták sze encsétlen sorsát, melyben forgott a megkeményült Balaton hátán. Azután jól is tartották, megnyuztatták és úgy maguktól békével elbocsátották.

Ez eset után megszemlélte Kanizsa tájkát, Sümegyet, Tihanyt, Légrádot, így felfelé fordult Fejérvárnak, Veszprémnek a Bakony környékére, Szentgálra. Innen Pest s Buda felé és ki tudja hol nem fordult meg, míg végre hosszas bolyongás után alsó Somogyba érkezett, az holott aztán lett megtelepedésének helye, házassága, hivatala, lakozása is.“

Nem kívánom folytatni tovább a napló familiaris feljegyzéseit. Barla Szabó János — kiről szolt a közlött rész — Somogyban kiterjedt családnak vetette meg alapját. E család tagjai jó részben az ev. ref. egyházi téren, majd közülök egyesek más közpályán jelentékeny szerepet töltöttek be a maguk társadalmi körében. Épen ezért e lap hasábjain jónak láttam bemutatni a naplóresztet.

Barla Jenő.

arról szól, hogy az ottani közigazgatási hatóság egyik tagja elvert egy embert, kinek sem az ottani orvosok nem adtak bizonyítványt a kapott ütlegekért, sem a bíróság nem vette fel panaszát. Az eset a mint értesülünk tényleg megtörtént, azonban még kicsiben sem hasonlít a moesaihoz. Badszky szolgabíró volt a tettes s egy cseléd a megvert, a leendő szociálista rászolgált az elagyabugyálásra, mert gyümölcsöt lopott a szolgabíró kertjéből, a ki rajta csipő s emberül elverte. Az ily esetekről kár a járásbírósnak a fővárosi lapokban panaszkodni.

— **Pályázat.** A m. kir. kereskedelemügyi miniszter a posta távirtda és távbeszélő kezelési szolgálatra alkalmazandó és a XI. fizetési osztályban 500 frttól 700 frtig emelkedő évi fizetéssel továbbá az 1893. évi IV-ik t. cz. által megállapított lakpénzilletményekkel járadalmazott posta és távirtda segéd-tisztek kiképzésére folyó évi szeptember 15 től kezdve hat hónapra terjedő gyakorlati tanfolyamokat nyit többek között a pécsi posta és távirtda igazgatóság kerületében: Mohácson és Nagy-Kanisán. A pályázat feltételei minden posta és távirtdahivatalnál megtekinthetők.

— **Kinevezés.** A m. kir. igazságügyminiszter Halasi Viktor szombathelyi kir. törvényszéki joggyakornokot a kaposvári kir. törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki.

— **Áthelyezés.** A m. kir. igazságügyminiszter Vidor Ferencz kaposvári kir. törvényszéki aljegyzőt a kaposvári kir. járásbíróshoz helyezte át.

— **A naiv Ungváry.** Ungváry Károly a somogy megyei takarékpénztár nevezett könyvelője Amerikából több levelet írt újabban Kaposvárra, még pedig olyképen, hogy ugyanazt a levelet több példányban lemásolta s többeknek küldötte el. A levélben azt írja Ungváry, hogy Amerikában állami szolgálatba lépett s az Egyesült Államok egyik hajóján, mely a mexikói vizeken jár, másodmérnök lett. Az állása azonban csak addig tart, míg a harbu a filippinókkal véget nem ér. Igyekszik azonban állandó keresetre szert tenni, hogy családját is kivihesse Amerikába. Szökését azzal indokolja, hogy az általa kezelt váltótárczáknak már évek óta hiányai voltak, melyek 4800 frtra rúgnak: ezen hiány egy részét már elődától vette át. Miután az igazgató szorosabb ellenőrzést hozott gyakorlatba, felt, hogy e hiánynak nyomára jönnek. Pár hónap alatt gyűjtött össze annyi pénzt, hogy elég volt az amerikai utra. — Ungváry tehát nem ismeri be, hogy a takarékpénztárból a 36205 forintot ellopta volna, sőt e vád ellen nem védekezik, mintha tudomása se volna róla. Mint hogy pedig Ungváry ellen a lopásra nézve a rendőri nyomozat egyéb bizonyítékot szökésénél ki nem derített, mert az, hogy a pénzeszközökhöz két kulcsot csinált volna, csak gyanu; s miután a pénzeszközök Ungváry szökése után is tényleg kulccsal zárva volt, hir szerint, Ungváry családja követelni fogja a büntvizsgálat bírói eszközölését, mi egyébként a takarékpénztárnak is érdekélen állana, mert összetett bizonyítékok alapján Ungváry bűnössége a lopás dolgában is meg lenne állapítható.

— **Szerencsétlen feldülés.** Julius hó 30-án este 9 órakor nagy szerencsétlenség történt Vázsony pusztá határán. Nagy fürdőközönség volt Csurgóról és környékéről Zákányban ki vonaton, ki kocsiu jött. Metzli Kamill ih-berényi főerdész kocsiával érkezett. Fürdőzés után este 8 órakor kocsisát előre küldte Csurgóra s ő a 11 órakor Csurgó felé induló vonatlat érkezett Csurgó indóházához. Kocsisát azonban, a kinek az állomásnál kellett volna várnia, nem találta s jól lehet hajnalig várta, nem is érkezett meg. Nem tudva a dolog magyarázatát adni, reggel gyalog postást küldött Zákányba meg tudandó, hogy kocsisával mi történt. A küldött ott tudta meg, hogy a kocsi, a ki egyébként a zákányi vendéglőben kissé többet ivott a kelleténél. Gyékényesen át Csurgóra indulva, mindjárt Vázsony pusztánál eltévedt s egy árokba hajtott. Az árokban

— mely elég mély s vízzel telítve volt — a kocsi felfordult, maga alá temetve a kocsisat, a 2 ló szintén eldőlt. A kocsi is úgy látszik nyomban meghalt, a 2 ló közül az egyik a vízbe fuladt, a másik a mely felül volt, nem tudva szabadulni a szerszámból, szintén eldőglött. Csak másnap találták meg a szerencsétlen kocsisat, 2 dőglött lovával. A kocsis teste a kocsi alatt, eltorzult arca látszott ki alóla, a kocsi nyakát szoritva le, mely helyzetből menekülni nem volt képes, annál kevésbé, mert mint megjegyeztük ittás is volt s már Zákányban a koresmárossal is veszekedett. Az esetről nyomban jelentést tettek s a helyszíni vizsgálatot megindították, de bünesetnek nyomát nem találták. A lovak báró Inkey József nagybirtokos tulajdonát képezték. Érdekes, hogy az agyon nyomott kocsis egyik kezében az ostort, másikban a gyaplot tartotta, tehát ki van zárva a lehetősége is annak, hogy lovai elragadták volna. Igy kétségtelen, hogy szerencsétlen halálát az ittasság, a setéség s valószínűleg az ut ismeretlensége okozta.

— **Vonatkisiklás.** E. hó. 30-án d. u. 2 órakor a Marcaliból Bilaton felé induló fürdő vonat 4 kocsija mindjárt az első ór háznál kisiklott. A váltó ór és a szemes mozdonyvezető, kik a dőczögésről a szokatlau állapotot csakhamar felismerték, a vonatot legott megállították. A kisiklott kocsik ily lem dőltek fel s a nagy számban fürdeni tartó utasoknak a nagy ijedségen kívül mi bajuk sem esett. A nőnemű az ezetes víz, a férfinemű holmi ijedség és gondzúo nedűt csakhamar meghozták a kívánatos eredményt. A vonat aznap természetesen nem ért rendeltetési helyére.

— **Verseny.** Mint Bos-Gradiskáról értesitenek bennünket, július 26-án Popovic Lázár banyalukai lakos 500 frtba fogadott 10 kerékpárossal, hogy ő — ha 30 percnyi előnyt adnak neki — 14 és 7 éves sárgáival előbb beér a kerek 48 kilométernyire fekvő Bosna-Gradiskára. A kocsi reggel 5 óra 5 perczkor indult és 6 óra 47 perczkor ért célhoz. A kerékpárosok 5 óra 35 perczkor indultak és a legelső 7 órakor ért be a városba. Popovic így megnyert a fogadást, de a 14 éves sárgája 4 óra multán fölmondta a földi szolgálatot.

— **Somogyi Károly jól szervezett szintársulata legközelebb Kaposvárra érkezik hogy megkezde szokásos nyári előadásait.**

Csarnok.

CZIGÁNYHOZ.

Adta cigány hegedűben
Jaj be sok a nóta
S lejátszod te valamennyit,
Minek cda kóta;

Hej de tudom, hamis-adta
En vagyok a kóta,
Hogy lejátszhasd: a zsebbe
Hogyan áll a „nóta“?

GONDOS ÖRÖKÖS.

Szegény kapcsi egyre gyűjt csak,
Hogy a kincs majd fölve'i,
Azt hívné, hogy nagy vagyona
Sirjába is követi.

S hogy a sirban meg ne tudja:
Hiába nélkül nincs e hit,
Drága fia sirba kü'di,
Öszegyűjtött kincseit.

KI A GYÓZTES?

Rég híres már Miska bácsi,
Vagyis inkább színbora,
Most is betér versenyezni
Hozzá három czimbora.

A három hős temet egyre,
Csak ha töltnék ugy piheu,
Mind a hárma bizva váltig
Torka tágas öbliben.

Ámde a bor nem jó halott:
Égyre főjebb vágyakoz,
Mig a mennyben, ott a fíjben
Feltámadva bajt okoz.

S a hogy két hős — mit elázva —
A szabadba menekül,
Feri pajtás — ki a győztes?!
Igy kiált fel emberül.

S hogy a kettő nem bírta már
A koresmáros színborát,
Bor barátunk földhöz vágta
Az usolsó czimbora.

A RÓZSABOKROK TITKA.

Falusi idil 1 fe'vonásban.

Irta Kotzebue Ágost.

Szabadon fordította **BÉTA.**

SZEMÉLYEK:

Réthlaky úr.

Zsuzsa.

Péter.

(A színpad sudár fákkal környezett tájat ábrázol: A fák közt félkör alakban virágzó rózsabokrok; az előtérben jobbról pad, melyet a bokrok eltakarnak, balról kut.)

Első jelenet.

Réthlaky úr (egyedül).

Az égnek hála! A mogorva tél
Nagy végie im' megadta hát magát
S elhagyható, — mit oly rég várva-vártam —
A zordon háznak óvó, bús falát.
Diszlo virágaim- s gyümölcsösömlőz
Kicsalt a szép tavasz. — Most itt lakom. —
Mily édes, óh, a munka fáradalmát
Hogy e kedves esőben itt kinyughatom!
Óh, mily örömmel hagytam el a zajt,
A város nyugzó-zsongó nagy zaját,
Ez itt a Tusculum, a földi menny,
Mely új erőt, új életkedvet ad;
S ha már a zord, csipős napokra nyomban
Iy nagy mohón kizöldül minden itt,
Nem kérhetem e góg nekül magamtól:
Nem érdemléd a lét e perzeit?

Erdem! Te vagy az élet talpköve!

A pazar — fölös bőségben úszva bár —
Hiába kap tűnő öröm után,
Gyönyört a szív az érdemben talál.
Mig más hizelg, eseng magas kegyért,
En itt vagyok rózsáim kedveért.

De óvd magad! A sors szeszelye ellen
Nincs védve, biztosítva senki sem,
A bölcs szívében is — akár a tolvaj —
A büszke góg nagy sebben ott terem,
S hiúságom bár hizelgni nem gyötör,
Bevallom, egy kissé hiu vagyok,
Azzá tesznek szép rózsabokraim,
Kissé? — Öszintén ezt hogy mondhatod?
Hisz' rajtuk félnap elgyönyörködöl,
Mely mind virit és egy virágban áll.
S nem is vonom meg önmagamtól ezt,
Hisz' lelkeim beuuk oly gyönyört talál.
Az ég talán azzal jutalmaz engem,
Hogy dús a rózsá minden bokra itt.
Félkört, vadonba ültetém e fákat
S magas fenyők öveztek bokraik,
S' sem nyesém, nem öntözém e fákat
S ni köztük még csak egy se szárad el
S nincs szem, mely rajtuk fonyadt ágra lel.
Szerethet engem mégis Istenem,
Ki ápolójuk s nem az én kezem.
Pajzanság nem rabolja, tépi őket.
Akáresak angyal védné ör gyanánt. —
A fáradt nap immár nyugvóra hajlik,
Pompás a szem- s léleknek egyaránt,
A városi nagy, magas falak között
Le'kem ilyenbe nem gyönyörködött
S oly jól esik, hogy újból láthatom,
Ugy esal magához kedves kis padom.
Itt üdvözlöm a napnak szép lenyugtát,
Mely élttem nyugtán oly gyönyörbe von.
(A padra ül s a távolba néz.)

Második jelenet.

Zuzsa (nagy tejes edénnyel).

Oh! de melegem van. Szaladtam e fáig,
Mintha csak egy farkas hajsolt von idág.
No de há' az égnek! Elvégeztem szépen.
Eladtam a tejet, üres az edényem.
Azt a drága pénzt meg a zseembe raktam,
Ni hogy zörög-esörög — jaj be takargattam.
S a mit így meghozok a tej áraképen,
Összetakarítjuk jó anyámmal szépen;
Oh, te jó Istenkém! Mily öröm ez nékem!

De ni Péter nincs itt! Hol maradhat
Hiszen megígérte, elkísér a kertig! [védig
És én ugy szaladtam, a czom szinte égett,
Mikor messze láttam még a falu véget,
És már itt e helyen jó régóta várom,
De a Péter urat sehol se találom.

Gonosz ember! Épen csak ma reggel mondja,
Mennyire fáj neki, mily nehéz a gondja,
Ha csak a városba tejjel megyek is be.
S kért is nagy erősen, könyörögve szinte,
Hogy a fic-uraktól, kik kémelve járnak,
A lányt törbe csalni alkalomra várnak,
S kénytelen módjára settenkednek ottan,
Jó távolra menjek, tőlük óvakodjam,
Megígértem neki s azon módra tettem,
Hol jobbfelé, hol meg ba'ra tekintetem,
S alig hogy rásztem egy csúf öreg urra,
Mit tehetek ró'a? — Oda állt az utra —
Nem engedett tovább — aztán — nem

[kaptam — — —

Oh! én szegény leány! — Ugy sirva fakadtam!

Réthlaky (magában)
Amott megint, mi a szemnek jól esik,
Miert a csöndes szép vidéken itt
Irigyelhet minden város embere:
A természetnek egy szép gyermeke!
Z s u z s a. Most jön. Ugy örülök.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

— B. J. Kisujszállítás. Még jókor ért. Köszönjük. Máskor is legyen szerencsénk!
— V. J. A küldött két vers közül az egyiket közöljük. A másik gyengébb. Kerülj öntől jobb is.
— B. M. Téved, midőn azt írja, hogy a mai fiatalberek nem érdeklődnek a könyvek iránt, nagyon is forgatják a telegkönyveket.
— Kíváncsi. Kérde, vajon nyaratszaka hogy lehet a lapot megtölteni? Magunk is szeretnők tudni.
— H. J. Kaposvár. A verset megkaptuk, de — sajna — csak a jövő számban közölhetjük, mert a most kiadott dolgok már régen áhitoznak a fekete festékre. Különben is az ilyen dolog mindig actualis.
— G. J. Az ön verse így kezdődik:
„Bús a liget, már a fákról
A levél is hull ott...”
Mi pedig így fejezzük be:
Az ön verse — gyatra levél —
A kosárba hullott!

2231
1898 tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. bíróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy a Somogymegye összesített árvtára végrehajthatóan Bíró József elleni 163 frt 45 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyben a miháldi 227. szjkyben + 1009. hrsz. ingatlanból Bíró József 1/4 részt tevő illetőségre az árverést 1014 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1899. évi szeptember hó 6-ik napján délelőtt 10 orakor

Miháld község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 % vagyis 101 frt 40 krt készpénzben vagy az 1881. évi 60 t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított vagy az 1881. november 1-én 3333. I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgón, 1899. évi márczius hó 14-ik napján a kir. bíróság mint tkvi. hatóság.

PRETTENHOFFER
kir. aljárásbíró.

3617. Tk. 1898.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. bíróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Hirschler Dávid végrehajthatóan özy. Szőrcsöki Adámne Balatonyi Anna végrehajtható elleni 500 frt tőkekövetelés és járulékal iránt végrehajtási ügyben a csurgói kir. bíróság területén levő — a sztmiklői 269. szjkyben A + 1. sor 152 hrsz. 75 házszám özy. Szőrcsöki Adámne tulajdonát képező ingatlanra az árverést 1798 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

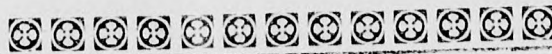
1899. évi szeptember hó 4-ik napján délelőtt 10 orakor

Szent-Miklós közögházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási árnak 10 % -át vagyis 179 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított, és az 1881. november 1-én 3333. I. M. sz. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgón, 1899. évi február hó 6 napján a kir. bíróság mint tkvi. hatóság.

PRETTENHOFFER kir. aljárásbíró.

563. sz. v. 1899.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csurgói kir. járásbíró által V. 3265 1899. számú végzéssel dr. Mayerhoffer Lajos s trsai csurgólakos végrehajtható javára Vas József nagy-mártóni lakos ellen 100 frt tőkekövetelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalomával bíróság lefoglalt és 411 frtra becsült állatok, s ezebből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a helyszínén vagyis Nagy Martonban az alperesek lakásánál, az 1881. LX. t. cz. 67 §-a figyelembe vételével leendő eszközzésére

1899. évi augusztus hó 10-ik napján d. u. 4 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 10 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára készpénzben illetve az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Együttal az évi 1881. LX. t. cz. 111. §-ának rendelkezéséhez képest felhivatnak mindazok, kik elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtó követelést megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés kezdetéig alulírt bir. végrehajtónak egy példányban írásban adják be, vagy addig szóval bejelentsek.

Kelt Csurgó, 1899. július hó 20-ik napján.

CZIFFRAY KÁLMÁN
kir. bir. végrehajtó.

575. sz.
v. 1899.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csurgói kir. járásbíró

Nyomatott Vágó Gyula könyvnyomdájában Csurgón 1899.

által v. 1354 1899. számú végzéssel a somogy-csurgói takarékpénztár végrehajtható javára Németh János (húlyók) s trsai inkei lakosok ellen 100 frt tőkekövetelés és járulékal erejéig elrendelt a kielégítési végrehajtás alkalomával bíróság lefoglalt és 345 frtra becsült állatok, kecsi s faltöglából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a helyszínén vagyis Lukén alperesek lakásánál az 1881. LX. t. cz. 67 §-ára való figyelemmel leendő eszközzésére

1899. évi augusztus hó 7-ik napján délelőtt 9 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 10 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek a becsáron alól is eladatni fognak

Az elárverezendő ingóságok vételára készpénzben, illetve az 1881. évi LX. t. cz. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Együttal az évi 1881. t. cz. 111. §-ának rendelkezéséhez képest felhivatnak mindazok, kik elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtó követelést megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés kezdetéig alulírt bir. végrehajtónak egy példányban írásban adják be, vagy addig szóval bejelentsek.

Kelt Csurgó, 1899. jul. hó 13. napján.

Cziffray Kálmán
kir. bírósági végrehajtó.

Magyar kölcsönös állatbiztosító társaság, mint szövetkezet BUDAPEST, VII. Erzsébet-körút 27.

Biztosításokat elfogad:

lovak és szarvasmarhák elhullása következtében beállott káresetek megtérítésére.

Kártérítési igénye fenáll:

ha közönséges és járványos betegségekben, vagy baleset folytán pusztul el az állat, továbbá ha a szövetkezet kényszer-vágást kénytelen elrendelni.

A DIJAK RENDKIVÜL MÉRSEKELTEK.

Az intézet élén állanak, báró Sztojanovits György, földbirtokos, elnök, báró Ambrózy Gyula, földbirtokos, gróf Bethlen Balázs, es. és kir. kamarás, országgy. képviselő, földbirtokos, dr. Bély László országgy. képviselő, földbirtokos, Chernel György, es. és kir. kamarás, orsz. képviselő, földbirtokos, báró Jósika Gábor, es. és kir. kamarás, orsz. képviselő, földbirtokos, gróf Korniss Károly, főrendiházi tag, földbirtokos, báró Nyáry Béla, es. és kir. kamarás, földbirtokos, gróf Ráday Gedeon, földbirtokos, dr. Simay Aladár, a „Magyar agrár- és járadékbank r. t.” gazdasági tanácsosa, dr. Tetétleni Armin, ügyvéd, Tahy István es. és kir. kamarás, „Pestmegyei gazdasági egyesület” alelnöke, földbirtokos, Zaleski Jenő földbirtokos, dr. Pajor Ignác földbirtokos, intézeti igazgató, igazgatósági tagok. Felvilágosítással szívesen szolgál az igazgatóság és a vidéki ügynökség. 12-25

— Tisztelettel felkérjük lapunk t. hátralékosait, hogy hátralékaikat mentől előbb beküldeni sziveskedjenek.

Kiadó lap tulajdonosa:
Vágó Gyula.

